

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
19 У 3701/11
17.09.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Жељка Шкорића и Павела Јонаша, чланова већа, са судским саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., Улица ... бр. ..., против решења Министарства животне средине, рударства и просторног планирања Републике Србије број 350-01-01200/2010-09 од 01.03.2011. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа, одржаној дана 17.09.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена против решења Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове Градске управе града Београда IX-15 бр. 350.7-717/2010 од 27.09.2010. године, којим је одбијен захтев тужиље за издавање локацијске дозволе за надзиђивање и реконструкцију постојећег објекта у Улици ... бр. ..., у ..., на катастарској парцели бр. ... КО ... .

У тужби поднетој Управном суду дана 01.04.2011. године, прецизираној поднеском примљеним у Управном суду дана 10.06.2011. године, те у допуни тужбе примљеној у овом суду 14.04.2011.године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа истичући да је неоснована констатација да раније издата акта о урбанистичким и другим условима не могу бити прихватљива као основ и не могу да утичу на другачију оцену правилности првостепеног решења, јер се не ради о истој локацији. Указује да је ова

констатација тачна само утолико што се оба објекта налазе на различитим адресама и парцелама, али су у оквиру исте локације, која третира један Детаљан урбанистички план "Трговачка", усвојен 1992. године, а објављен у "Службеном листу града Београда" број 25/92. Наводи да се на основу тог документа издају локацијске дозволе, односно у ранијем периоду акта о урбанистичким условима, те су наведеним тумачењем управних органа направљени двоструки стандарди у примени закона. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење, као и решење првостепеног органа.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета нашао:

Тужба је неоснована.

Према образложењу оспореног решења и стању списка предмета правилно је тужени орган одбио, као неосновану, жалбу тужиле изјављену на решење првостепеног органа од 27.09.2010. године, дајући за своју одлуку довољне и јасне разлоге, које у свему, као правно ваљане, прихвата и овај суд. Ово стога што је у проведеном поступку утврђено да је тужилца поднела захтев за издавање локацијске дозволе за надзиђивање и реконструкцију постојећег објекта у Улици ... број ..., у ..., на катастарској парцели број ... КО ..., уз коју је доставила копију плана парцеле издату од РГЗ-а, Службе за катастар непокретности од 16.09.2008. године, списак власника станова издат од ЈКП "Инфостан" Београд од 16.12.2008. године, Одлуку скупштине стамбене зграде, сагласност власника станова, уговор о уређењу међусобних права и обавеза оверен у Првом општинском суду под I/1 Ов.бр. ... од 14.12.2008. године, као идејно решење предвиђене интервенције. Такође је утврђено, након увида у Детаљан урбанистички план "Трговачка" општина Чукарица ("Службени лист Града Београда", број 25/92) да на предметној парцели изграђени објектат представља стечену урбанистичку обавезу предметног плана у зони намењеној за колективно становање V типа изграђености и да сви задржани објекти на терену припадају новоградњи спратности од II до П+9+Пк, као и да се, с обзиром на тек формиране архитектонске целине, не предвиђају никакве надоградње нити адаптације, а једине интервенције односе се на промену намене

погодних простора и пасажа у приземљу стамбених зграда и њихово претварање у делатности. Код овако утврђеног чињеничног стања, а имајући у виду одредбу члана 54. став 1. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 72/09 и 81/09), којом је прописано да се локацијска дозвола издаје решењем за објекте за које се по овом закону издаје грађевинска дозвола, а садржи све услове и податке потребне за израду техничке документације у складу са важећим планским документом, као и одредбе члана 57. истог Закона према којима се локацијска дозвола издаје на основу просторног плана подручја посебне намене и просторног плана јединице локалне самоуправе, за делове територије у обухвату плана за које није предвиђена израда урбанистичког плана, односно на основу плана генералне регулације, за делове територије у обухвату плана за које није предвиђено доношење плана детаљне регулације, те на основу плана детаљне регулације, правилно је, и по налажењу овог суда, решењем првостепеног органа од 27.09.2010. године, одбијен захтев тужиле за издавање локацијске дозволе. Тужени орган је, сагласно члану 235. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", број 30/10), ценио све наводе жалбе изјављене на решење првостепеног органа, које тужила у основи понавља и у тужби.

Суд је ценио све наводе тужбе, за које је, са изнетих разлога, нашао да су неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. По налажењу овог суда, неоснован је навод тужбе, који је био и навод жалбе тужиле изјављене на решење првостепеног органа, да је њен захтев за издавање локацијске дозволе одбијен, а да је другим лицима у претходном периоду издат акт о урбанистичким условима за санацију и реконструкцију равне кровне терасе изградњом косог крова и адаптација у независну стамбену јединицу, у вези чега је уз жалбу доставила и акт о урбанистичким условима Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове, Сектора за спровођење планова и припрему за изградњу IX-08 број 350.3-590/2004 од 15.07.2004. године, на име Б.Б. из ..., Улица ... бр. ... . Ово из разлога што је предметни акт о урбанистичким условима на име Б.Б. издат 15.07.2004. године, за време важења раније важећег Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", број 47/03), а захтев о коме је одлучено решењем првостепеног органа, на које је тужила изјавила жалбу одбијену оспореним решењем, тужила је поднела у време важења Закона о планирању и изградњи, објављеног у "Службеном гласник РС", број 72/09. Управни суд налази да није основан ни предлог тужиле да суд мериторно реши ову управну ствар. Ово стога што је оспорено решење правилно и на закону засновано, те нису испуњени услови за његов поништај, па тиме ни за могућност да овај суд у смислу члана 43. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09) пресудом реши ову управну ствар, јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције претходна

оцена суда да управни акт треба поништити, што у конкретној ситуацији није случај.

Налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, Управни суд је, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 17.09.2012. године, 19 У 3701/11

Записничар
Весна Карановић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Џакула, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АМ